

اهمیت مراعات عهد و پیمان

در قرآن و روایات

محمد زارع رشکویه

سرشناسه: زارع رشکونیه، محمد ۱۳۴۸

عنوان و نام پدیدآور: اهمیت مراعات عهد و پیمان در قرآن و روایات / گردآورنده محمد زارع رشکونیه

ویراستار: روح الله راستی بروجنی

مشخصات نشر: اصفهان: صدای پای آب، ۱۳۹۲

مشخصات ظاهری: ۱۰۰ ص

ISBN: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۲۵۱-۰۰-۵

شابک: ۳۳۰۰۰ ریال

یادداشت: کتابنامه: ص ۱۰۳-۱۰۷

موضوع: قول و قرار جنبه های مذهبی-اسلام

موضوع: قول و قرار جنبه های قرآنی

موضوع: قول و قرار احادیث

رده بندی کتبی: ۳۹۲/۴۵/۶۵/۲ الف

رده بندی دیویی: ۹۷/۶۰

شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۰۸۱۲

ناشر: انتشارات صدای پای آب (۵۸۷۹ ۳۸ ۰۹۰۳۸)

عنوان کتاب: اهمیت مراعات عهد و پیمان در قرآن و روایات

گردآورنده: محمد زارع رشکونیه

ویراستار: روح الله راستی بروجنی

تایپ و صفحه آرایی: کبری صالحی

طرح روی جلد: علیرضا خرم

چاپ: هفتم تیر یزد

چاپ و توزیع: بهار ۹۳

نویت چاپ: اوّل

شمارگان: ۲۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۲۵۱-۰۰-۵

قیمت: ۳۳۰۰ تومان

کلیه ی حقوق برای ناشر محفوظ است.

فهرست مطالب

۶.....	سخن ناشر
۷.....	مقدمه
۱۱.....	اهمیت عهد و پیمان
۲۰.....	نیزه ها
۲۹.....	پای بنای مسیح و عهد و پیمان ها
۳۰.....	الف) عهد الهی
۳۳.....	ب) پیمانهای شخصی
۳۴.....	ج) قراردادهای عمومی
۵۶.....	یاد نعمت های خدا
۵۸.....	نکته ها
۵۸.....	۱- یهود در مدینه
۵۹.....	۲- دوازده پیمان خدا با یهود چه بود؟
۶۱.....	۳- خدا نیز به عهدش وفا میکند
۶۲.....	۴- چرا یهودیان را بنی اسرائیل می گویند؟
۶۵.....	شان نزول

- ۶۶..... ریشه و اساس همه نیکی ها
- ۷۲..... راه اعتدال و امت معتدل
- ۸۵..... دعوت موکد به عدالت
- ۸۷..... عدالت یک رکن مهم اسلام
- ۹۵..... وفای به عهد علامت ایمان
- ۹۵..... نشان نیکوکاران
- ۹۷..... منابع و مآخذ

سخن ناشر

آقای محمد زارع از دوستان فعال در زمینه های ادبی و فرهنگی است که با تلاش بسیار توانسته اند مجموعه پیش رو را با موضوع وفای به عهد با استناد به احادیث و روایات و آیات قرآن کریم گردآوری نمایند که در خور توجه می باشد.

حضرت علی (ع) می فرمایند: بنگر " چه می گوید " ننگر " که میگوید " .

انتشارات صدای پای آب نیز با افتخار نسبت به اخذ مجوز قانونی این کتاب اقدام و آمادگی خود را بمنالور، گیری اخذ شابک و فیفا برای مجموعه های مشابه با موضوعات گوناگون برای تمام نویسندگان و مولفان این مرز و بوم اعلام می نماید.

سید مرتضی فیاضی بروجنی - مدیر مسئول انتشارات صدای پای آب

عهد و عقد هر دو به معنای پیمان بستن آمده و «وفا» نیز به معنای به جا آوردن وعده، نگهداری عهد و پیمان است. خوبی «وفای به عهد» و زشتی «عهد شکنی» از فطریات بشر است، علت و ریشه آن این است که بشر - چه فرد و چه جامعه - در زندگی هرگز بی نیاز از پیمان بستن و به جا آوردن آن نیست و با اندک دقتی در می یابیم که تمام حقوق و مزایای زنانشی اجتماعی - که مورد استفاده ی ما قرار گرفته و با تأمین آن آرامش یابیم بر اساس عهد و پیمان اجتماعی و عمومی، یا فردی و جزئی است. تشکیل جوامع بشری بدین معناست که افراد آن در حقیقت، گرد هم آمده و به نایی میان خود، برقرار کرده اند و طبق آن زندگی خویش را پیش می برند؛ گرچه آن پیمان ها را بر زبان هم نیاورده یا برجایی ننوشته باشند، زیرا اگر چنین قرارهایی نباشد، اجتماعی هم تشکیل نمی شود و پس اگر مشکل نیز اگر افراد اجتماع - به هر عذر و بهانه ای - به خود اجازه دهند که پیمان ها را بشکنند، اولین چیزی که شکسته خواهد شد، عدالت اجتماعی است، همان که رکن جامعه و پناهگاه انسان در برابر خطر اسارت استخدام و

استثمار به شمار می رود. آیات متعددی در قرآن کریم بر رعایت عهد و پیمان تأکید دارد از جمله می فرماید: «و افوا بالعهد کان مسئول (اسراء، آیه ی ۳۴) به عهد خویش وفا کنید که پیمان، بازخواست شدنی است. در آیات دیگری از وفاداران به عهد و پیمان، تمجید و ستایش نموده و این خصلت را از ویژگی های مؤمنان واقعی دانسته اند و فرموده است: الذین هم لاماناتهم و عهدهم راعون (مؤمنون، آیه ۸) مؤمنان آسانم هستند که امانت ها و پیمان های خود را مراعات می کنند. به همین نسبت نیز عهد شکنان را سرزنش و کردار شان را نکوهش کرده است. اسلام، حرمت عهد و وجوب وفای به آن را بطور مطلق، سفارش کرده است، چه برای پیمان گذار باشد چه به زیانش. از نظر اسلام، هر کس با دیگری پیمان می بندد، باید به پیمان خود عمل کند، یا از ابتدا آن را امضا نکند، چون رعایت جانب اجتماعی، لازم تر و واجب تر از سود و زیان فردی است. پس از مدح مکه که مشرکان قریش خوار و زبون گشتند و اقتدار و شوکت مسلمانان، آشکار شد، خداوند بر مسلمانان واجب کرد که سرزمین وحی را از لوٹ مشرکان پاک نمایند و به همین منظور خون آنان را بدون هیچ قید

و شرطی مباح کرد، مگر آنکه ایمان بیاورند. اما به خاطر احترامی که اسلام برای عهد و پیمان قائل است، مشرکانی را که با مسلمانان، پیمان بسته بودند نیز استثنا کرد. امیرمؤمنان علی علیه السلام وفای به عهد را ریشه‌ی دین دانسته، فرموده است: اصل الدین اداء الامانه و الوفاء بالعهود (شرح غررالحکم، آمدی، ج ۲، ص ۴۲، چاپ دانشگاه تهران) ریشه‌ی دین، را در امانت و وفای به پیمانهاست. ابومالک می گوید: به امام زین العابدین علیه السلام عرض کردم تمام شرایع دین را به من بگو. فرمودند: حق تعالی، داوری عادلانه، و وفای به عهد با چنین اهمیتی که قرآن و روایات برای عهد و پیمان قائل است، اگر بگوییم عهد نگه داشتن و پیمان بستن بر این اصول اولیه دین و مسلمانی است. سخن به گزافه نگفته ایم همین طایر اگر بگوییم بد عهدان و پیمان شکنان از زمره‌ی مسلمانان و حتی خارج‌بند، چنان که رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرموده اند: لا دین لمرء لا عهد له همان مدرک، (ج ۷۲، ص ۱۹۸) کسی که به پیمان وفانمی کند، دین ندارد. پای بندی معصومین (ع) به پیمانها ناگفته پیداست که با توجه به جایگاه ویژه‌ای که عهد و پیمان در اسلام دارد، بایستی رهبران واقعی

آن اهمیت لازم را برایش قائل شده، بیش از دیگران به آن پای بند باشند و چنین نیز بودند، چنان که قرآن مجید درباره ی یکی از آنان می فرماید و اذکر فی الکتاب اسمعیل إنه کان صادق الوعد (مریم، آیه ی ۵۴) در این کتاب، اسماعیل را یاد کن که او راست پیمان بود.